

bedste Maade at varetage sine Interesser, skjøndt det ikke kunde se saa godt, som den sølte, den havde lyst til. Jeg vil nu tillade mig at spørge den høitserede Minister, hvorvidt der i de Oplysninger, der ere tilfillede ham, er taget Hensyn til — det er kun det ene Spørgsmaal, jeg skal blande ind i Debatten — at Stationen kommer til at ligge saa nær Odber som muligt, eller om Odber er blevet tilfidefat saaledes, at Stationen kommer til at ligge i en betydelig Afstand fra denne By, som Tilfældet er flere andre Steder? Odber er saa stærkt interesseret i hele dette Foretagende, at jeg mener, man kan gjøre Krav paa at faae denne Sag oplyst og fastslaaet, og da jeg antager, at Sagen er indbragt for Ministeren, vilde det være en Tilfredsstillelse for mig, om han vilde give mig Oplysninger angaaende dette Forhold.

Judenrigsministeren (Skeel): Denne Sag har ikke været til Ministeriets Afgjørelse, og jeg kan derfor ikke udtale mig ganske bestemt derom; men saavidt det kort, der foreligger, udviser, ligger Stationen temmelig nær, ja næsten umiddelbart ved Byen, saaledes at Banen gaar mellem Landeveien og Byen.

Berg: Det er jo faktisk, at man her i Thinget anvender lidt andre Regler for Behandlingen af den Slags Love, der ikke kræve større Afgifter fra Statskassens Side end den her omhandlede, end for saadanne Love, der navnlig kræve Anvendelse af Statskassens Penge. Det har viist sig tidligere, og det er ogsaa Tilfældet ved Behandlingen af dette Lovforslag, men man maa dog være varsom i den Hensende at gaa for vidt i sin Egegyldighed ved at se paa den Slags Ting, som forelægges Gn. Jeg tror ikke, det gaar an, at Befolkningen ude i Landet faar den Forestilling, at den Slags Lovforslag kunne passere Rigsdagen, som man passerer en Station paa en Jernbane, uden at der sker nogenomhelst Indvending eller træffes nogenomhelst Forandring; thi dersom det blev Opfattelsen, frygter jeg for, at der kunde afstedkommes Ulemper derved, naar man f. Ex. tænker sig, at entreprenante Mænd i forskjellige egne med en sieblittelig stor Indflydelse kunde møvere en Sag til en vis given Tid paa en vis Maade, som senere viste sig at være meget uheldig. Disse Bemærkninger ere ikke sagte med særligt Henblik til dette Lovforslag, men med Hensyn til Sagen i sin Almindelighed. Jeg maa derfor nok sige, at Rigsdagen bør iagttage en vis Forsigtighed ved Betragtningen af den Slags Lovforslag, og jeg beklager da, at der ikke gives Anvisning paa, at vi kunne vente yderligere Oplysninger end den Smule Anmærkninger, vi have for os. Man siger, at det er frivillige Bidrag, der ydes; men der er kun en eneste Mand, som har ydet frivilligt Bidrag til

denne Bane, medens de andre Bidrag ikke kunne siges at være frivillige i Ordets almindelige Forstand. Naar den enkelte Mand yder af sin Pung efter sin egen Bestemmelse, er det selvsjælgelig frivilligt Bidrag; men naar en Kommune yder et Bidrag, maatte med 5 Stemmer mod 4 i Sogneraadet, og maatte uden at Statteyderne i Sognet ere bleune adspurgt om Sagen, saa at Hvertallet af dem staar bestemt imod dem, der have stemt for Sagen i Sogneraadet, men de desuagtet komme til at betale, saa kan man kun meget uegentlig kalde et saadant Sognebidrag frivilligt. Det Samme gjentager sig i Amtsraadet; der gaar det til paa samme Maade. Man raaber paa kommunalt Selvforsyning, naar det behager, men til andre Tider er det langt borte. Anliggender, som man langt bedre kunne betro til kommunalt Selvforsyning forbeholdes; men netop den Slags Sager som de her omhandlede mener man, at de nok kunne afgjøre. Jeg er ikke ganske overbevist om, at Amtsraadets Sammensætning efter Valgretsbestemmelserne er af en saadan Bestaffenhed, at det ikke nok kunde behøves ved Vedtagelsen af Bestemmelserne for Benyttelsen af Amtsmidlerne at paase, hvorledes og ved hvilke Afstemninger saadanne ere komne frem, idet man jo kommer til som oftest at paaligne alle de øvrige Beboere i Amtet Bidrag, ogsaa dem, der ikke have den fjærneste Nytte af Sagen. Jeg maa derfor sige, at frivillige Bidrag i den rene Betegnelse af Ordet kan der vistnok ikke være Tale om med Hensyn til denne Bane, med Undtagelse, som sagt, af en enkelt Mand. Det havde været ønskeligt, om der i Anmærkningerne, istedetfor at der nu staar, at der „af Kommunen og en enkelt privat Mand er tegnet 700,000 Kr.“, havde staat: Bidragene ere tegnede saa og saaledes, og saa og saaledes ere Kommunerne gaaede frem. Med Hensyn til Amtsraadets Bevilling i saadanne Spørgsmaal har jeg tidligere forstaaet det saaledes, at Ministeriet har brugt Bestemmelsen i Kommunallovens § 48 derhen, at man har henregnet Tilskud til Jernbaner til „andre almenyttige offentlige Indretninger“ og ikke til bestemte kommunale Dæmmed, og at man derfor har forlangt en Majoritet af $\frac{3}{4}$ Stemmer; tror jeg, gjentaget to Gange, forat anerkjende en saadan Beslutning af Amtsradet for gyldig. Saaledes har jeg opfattet det fra tidligere Tid. Jeg har hørt sige, at denne Praxis er forladt; jeg har ikke hørt det, men maatte er Ministeren gaaet ud fra den Tankgang, at Tilskud til Jernbaner nu blive at betragte som Tilskud til Veie, idet Jernbaner betragtes som Hovedforbindelsesaarer saavel for Amternes Vedkommende som for Landets, hvorfor man indenfor visse Grændser kan tage den almindelige Afstemning som en tilstrækkelig Bevilling fra Amtsraadets Side. Vi komme under den næste Sag paa Dagsordenen til at omhandle et Lovforslag, hvor der, efter hvad jeg har hørt, ogsaa foreligger en Be-